

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 23. septembar 2024. godine
Br. Ref.: RK 2528/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI77/23

Podnosilac

Interlex Associates DOO

**Ocena ustavnosti rešenja Žalbenog veća Specijalne komore Vrhovnog suda
Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, [AC-I-
23-0083-A0001], od 16. marta 2023. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sutkinja
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Interlex Associates DOO sa sedištem u opštini Priština (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje [AC-I-23-0083-A0001] od 16. marta 2023. godine (u daljem tekstu: osporeno rešenje) Žalbenog veća Vrhovnog suda Republike Kosovo za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće).
3. Osporeno rešenje je predato podnosiocu zahteva 20. marta 2023. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojom su, kako podnosilac zahteva navodi, povređena njegova prava zagarantovana članovima: 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 46. [Zaštita imovine], 54. [Sudska zaštita prava], 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članovima 6. [Pravo na pravično suđenje], 13. [Pravo na delotvorni pravni lek] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Kosova (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 4. aprila 2023. godine zahtev je podnet Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu Sud).
7. Dana 13. aprila 2023. godine, predsednica suda je rešenjem GJR.KI77/23 imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca, a rešenjem KSH.KI77/23 imenovala je članove Veća za razmatranje sastavljene od sudija: Radomir Laban (predsednik), Remzije Istrefi Peci i Enver Peci (članovi).
8. Dana 25. aprila 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o upisu zahteva. Istog dana, kopija zahteva podnosioca zahteva poslata je Vrhovnom sudu.
9. Dana 7. jula 2023. godine Poslovnik o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023 objavljen je u Službenom listu Republike Kosovo i stupio je na snagu 15 dana nakon njegovog objavljivanja. Shodno tome, tokom razmatranja zahteva, Ustavni sud se poziva na odredbe gorepomenutog Poslovnika. S tim u vezi, u skladu sa pravilom 78. (Prelazne odredbe) Poslovnika o radu Br. 01/2023, izuzetno, pojedine odredbe Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2018, nastaviće da se primenjuju na predmete koji su registrovani u Sudu pre njegovog stavljanja van snage, samo ukoliko su i u meri u kojoj su povoljnije za stranke.
10. Dana 11. marta 2024. godine, sudija Jeton Bytyqi je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, čime je započeo svoj mandat u Sudu.
11. Dana 4. septembra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Na osnovu spisa predmeta, Sud primećuje da je podnosilac zahteva zaključio ugovore o nalogu sa velikim brojem bivših zaposlenih u društvenom preduzeću „PMN SHARR“, da ih zastupa pred Kosovskom agencijom za privatizaciju – Likvidacioni odbor DP „Sharr“ [u daljem tekstu: KAP], u vezi sa novčanom nadoknadom zbog profesionalne bolesti uzrokovane izlaganjem azbestu. Prema ovim ugovorima, u slučaju bilo kakve novčane naknade, 80 odsto ukupnog iznosa pripada radniku, a 20 odsto podnosiocu zahteva, na ime zastupanja.
13. Dana 28. februara 2011. godine Odbor KAP-a je odlučila da postupak likvidacije „PMN SHARR“ počne 22. marta 2011. godine. KAP je donela odluke o finansijskoj nadoknadi radnika i izvršila isplate za skoro 400 njih, prema ugovoru o nalogu.
14. Dana 22. jula, 5. avgusta i 7. novembra 2022. godine podnosilac zahteva je zatražio od KAP-a da izvrši isplate za 18 poginulih radnika, u skladu sa ugovorima o nalogu. Podnosilac zahteva je tvrdio da, u slučajevima kada su radnici preminuli, njihovi naslednici treba da ispune obaveze koje je ostavio ostavilac.
15. Dana 21. decembra 2022. godine KAP/LO je odgovorila na zahtev podnosioca zahteva. Potonji je naglasio da su za 18 preminulih radnika njihovi naslednici doneli rešenja o nasleđivanju i obavestili su da podnosiocu zahteva neće dati novo ovlašćenje. Prema članu 171. Zakona br. 03/L-007 o vanparničnom postupku, da bi stranke imale pravo da prime isplatu, moraju imati rešenje o nasleđu i shodno tome je podnosilac zahteva trebalo da dobije punomoćje od naslednika da bi da primio uplate. U suprotnom, isplate će biti izvršene direktno strankama naslednicama. KAP je takođe obrazložila da prema članu 95. Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku [u daljem tekstu: ZPP], kada stranke više nisu među živima, takođe prestaju i punomoćja koja su dali.
16. Dana 30. decembra 2022. godine podnosilac zahteva je podneo tužbu Specijalnoj komori Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju [u daljem tekstu: SKVSK], protiv ovog obaveštenja KAP-a. Podnosilac zahteva je tužbenim zahtevom tražio da se odobri mera privremenog obezbeđenja protiv odluke KAP-a i da se dozvoli raspodela uplate na račun podnosioca zahteva u iznosu od 20% od ukupne vrednosti naknade za ovih 18 radnika. Tvrdio je da su, u vreme odlučivanja o zahtevima radnika, svi bili živi i da su se složili sa vrednošću naknade i zastupanja. Podnosilac zahteva je tvrdio da je postojao rizik da će naslednici gorepomenutih radnika potrošiti finansijska sredstva koja su primili od KAP-a, te da bi se onemogućila realizacija uplate za zastupanje gore navedenih radnika, na račun podnosioca zahteva. Prema njegovim rečima, to bi moglo da mu nanese nepopravljivu štetu.
17. Dana 17. januara 2023. godine tužena je podnela odgovor SKVSK-u, u vezi sa predlogom za određivanje mere bezbednosti. Prema tuženoj, podnosilac zahteva bi mogao da prihvati isplate samo u slučajevima kada bi mu naslednici radnika njemu dali valjano ovlašćenje.
18. Dana 1. februara 2023. godine SKVSK je rešenjem [C-III-22-0448] odbio kao neosnovan predlog tužioca za određivanje mere obezbeđenja. SKVSK je obrazložio da je, u slučajevima kada je podnosilac zahteva deponovao ovlašćenja radnika kod KAP-a, ova potonja realizovala sve uplate finansijske naknade na bankovni račun podnosioca zahteva. A za preminule radnike i za koje su se javili njihovi naslednici, podnosilac zahteva je morao da ima ovlašćenja od potonjih kako bi se izvršile isplate od KAP-a, jer prema članu 95., stavu 1. ZPP-a, u slučaju kada je stranka premine, prestaje i punomoćje. SKVSK je naglasila da je podnosilac svoje zahteve za neispunjavanje

obaveza iz ugovora trebalo da usmeri na naslednike preminulih radnika jer KAP nije stranka u ovim ugovorima.

19. Dana 10. februara 2023. godine podnosilac zahteva je podneo žalbu Žalbenom Veću, na rešenje SKVSK-a, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja. Podnosilac zahteva je tražio da se gore navedeno rešenje poništi, odredi privremena mera obezbeđenja i dozvoli isplata traženih sredstava.
20. Dana 16. marta 2023. godine Žalbeno veće je odlukom [AC-I-0083-A0001] odbilo kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva u vezi sa određivanjem mere bezbednosti. Žalbeno veće je obrazložilo da podnosilac zahteva nije dokazao veliku verovatnoću prava koje navodi, niti da može nastati nenadoknadiiva šteta ukoliko se ne izrekne mera bezbednosti. Žalbeno veće je naglasilo da je ugovor o nalogu zaključen između podnosioca zahteva i drugih strana, i shodno tome KAP nije bila strana u ovoj stvari.

Navodi podnosioca zahteva

(i) Navodi o povredi člana 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a

21. Podnosilac zahteva navodi da SKVSK i Žalbeno veće nisu tretirali ključne navode u vezi sa činjeničnim stanjem i sprovođenjem zakona tako što nisu dali odgovore na ključna pitanja. Podnosilac zahteva ističe da je ostao bez odgovora u vezi ključnim navodom, da li je KAP u obavezi da isplati obeštećenje oštećenim strankama, koje drži bez pravnog osnova povređujući svojinska prava. Prema podnosiocu zahteva, odluke redovnih sudova ne sadrže dovoljno obrazloženja. Podnosilac zahteva ističe da je imao legitimna očekivanja da će se zakonske odredbe primenjivati pravično, bez proizvoljnosti i da će svoje pravo ostvariti.
22. Podnosilac zahteva tvrdi da su redovni sudovi povredili princip jednakosti stranaka, jer nikada nisu prihvatili prigovor KAP-a za određivanje mere bezbednosti. Prema podnosiocu zahteva, Žalbeno veće nije uzelo u obzir dokaze koje je on izneo, kao što su odluke KAP-a/LO-a, ugovori i ovlašćenja stranaka, već se oslanjalo samo na argumente suprotne strane.
23. Podnosilac zahteva takođe navodi da će se, u skladu sa članom 4. Zakona br. 06/L-086 o Specijalnoj komori, zahtevi koji se odnose na proces privatizacije i imovinski zahtevi, na prvom stepenu razmatrati i suditi od strane specijalizovanog veća, koje je sastavljeno od 3 sudija, dok je u njegovom slučaju odlučivala sudija pojedinac.

(ii) Navodi o povredi člana 46. Ustava, u vezi sa članom 1., Protokola broj 1. EKLJP-a

24. Podnosilac zahteva navodi da: *„Tokom suđenja u konkretnom slučaju, podnosiocu zahteva nije omogućeno da ostvari svoja nesporna prava samo zato što ga SKVSK nije tretirala i nije postupala u skladu sa odredbama koje su na snazi u vezi sa privremenim i bezbednosnim merama. U ovom slučaju sud je predlagaču uskratio jedino sredstvo i zaštitu imovinskog interesa, makar i samo privremeno, do konačne odluke u vezi sa tužbom. Načelo pravne sigurnosti oličeno je i primenjuje se u svim članovima Konvencije, shodno tome i u vezi sa zaštitom imovine. Podnosilac zahteva je dostavio SKVSK-u svu potrebnu zvaničnu dokumentaciju koju ni Sud ni protiv predlagač uopšte nisu osporili.“*
25. Podnosilac zahteva navodi da: *„SKVSK samovoljno i povređujući prava stranaka, u ovom slučaju mojih klijenata, negirao im je i nastavlja da im brutalno negira pravo na imovinu, jer od odluke Odbora direktora KAP-a juna 2022. godine bez ikakvog*

pravnog osnova i diskriminišući grupu od 16 klijenata, nije im isplatio štetu, za razliku od ostalih 400 radnika koji su ove isplate realizovali 2022. godine, čime im je negiralo pravo na zaštitu prava na imovinu garantovano članom 46., u vezi sa članom 21. Ustava Kosova“.

(iii) Ostali navodi

26. Podnosilac zahteva takođe navodi da su osporenom odlukom povređeni članovi 21., 54. i 102. Ustava, jer „*smatramo da jedna jedina žalba i to bez mogućnosti učestvovanja na ročištu, ne predstavlja nikakvu garanciju sudske zaštite prava zagarantovanih Ustavom Kosova“.*

(iv) Zahtev za privremenu meru

27. Podnosilac zahteva od Suda zahteva određivanje privremene mere, na osnovu člana 13.7 Ustava, članova 27. i 47. Zakona o Ustavnom sudu br. 03/L-121 i pravila 54. i 55. Poslovnika o radu Ustavnog suda.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

*“1. Svakome se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih nadležnosti.
[...]*

Član 46

[Zaštita imovine]

- 1. Garantuje se pravo na imovinu.
[...]*

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6.

(Pravo na pravično suđenje)

- 1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama, ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. [...]
[...]*

ZAKON Br. 03/L-006 O PARNIČNOM POSTUPKU

Član 95.

- 95.1 95.1 Smrću fizičkog lica, odnosno gašenjem pravnog lica, prestaje i ovlašćenje koje je on dao.
[...]*

ZAKON Br. 03/L-007 O VANPARNIČNOM POSTUPKU

Član 171.

171.1 Kada sud u naslednom postupku konstatuje kojim licima pripada pravo na nasleđe, proglasiće ova lica naslednicima putem svog rešenja o nasleđu.
[...]

**ZAKON BR. 06/L-086 O SPECIJALNOJ KOMORI VRHOVNOG SUDA
KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA
PRIVATIZACIJU**

Član 61.

Mere bezbednosti

1. Nakon podnošenja predloga od jedne stranke, posebno odeljenje može odrediti meru sigurnosti pod uslovom da podnosilac daje poverljive dokaze za postojanje zahteva ili njegovog subjektivnog prava i da će biti štete jednokratne i ne ispravljene za stranku ukoliko se ne usvoji mera sigurnosti. Šteta se smatra kao „ne ispravljena“ jedino ukoliko se ne može nadoknaditi na opravdan način putem finansijske nadoknade. Predlog za određivanje mere bezbednosti treba uručiti zajedno sa zahtevom, ili ukoliko nakon podnošenja zahteva/tužbe, tada ona treba referisati tom zahtevu/tužbi.

[...]

Član 74.

Preispitivanje odluka likvidacionog odbora

[...]

3. U prvom stepenu, razvoj slučaja ili postupka koji se odnosi na takve pritužbe dodeljuje se sudiji pojedincu prema pravilima za dodelu i određivanje predmeta.

Ocena prihvatljivosti zahteva

28. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje definisane Zakonom i Pravilnikom o radu.
29. S tim u vezi, ud se poziva na stavove 1. i 7., člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, u vezi sa stavom 4., člana 21. [Opšta načela] Ustava, koji propisuju:

Član 113.

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

[...]

Član 21.

[Opšta načela]

[...]

4. Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva.

30. Sud dalje razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti, kako je dalje definisano u Zakonu, odnosno članovima 47., 48. i 49. Zakona, koji propisuju:

Član 47.

[Individualni zahtevi]

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.
2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

Član 48.

[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

Član 49.

[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta...”

31. U pogledu ispunjenosti gore navedenih kriterijuma, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, u smislu člana 113.7 Ustava; on osporava ustavnost akta javnog organa, odnosno rešenje Žalbenog veća SKVSK-a [AC-I-23-0083-A0001] od 16. marta 2023. godine, nakon iscrpljivanja svih pravnih sredstava na raspolaganju, u skladu sa članom 113.7 Ustava i člana 47.2 Zakona; precizirao je Ustavom zagarantovana prava za koja tvrdi da su povređena, u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona; i podneo je zahtev u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca, kako je propisano članom 49. Zakona.

32. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti propisano pravilom 34 (2) (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovnika o radu, koji propisuje da:

„Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovana kada podnositelj/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la potkrepio/la svoju tvrdnju.“

33. Na osnovu sudske prakse Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na neki konkretan navod. Jasno neosnovani navodi po ustavnim osnovama se mogu svrstati u četiri grupe: (i) navodi „četrto stepena“; (ii) navodi sa „jasnim iiii očiglednim odsustvom povrede“; (iii) „nepotkrepljeni iiii neobrazloženi“ navodi; i (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi (vidi slučajeve Suda [KI107/21](#), podnosilac zahteva Ramiz Hoti, rešenje o neprihvatljivosti od 21. oktobra 2021. godine; [KI21/21](#), podnosilac zahteva Asllan Meka, rešenje o neprihvatljivosti od 28. aprila 2021. godine).

(1) Navodi o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a

34. Sud ističe da podnosilac zahteva osporava odluku Žalbenog veća o odbijanju mere bezbednosti. Dakle, predmetna stvar t se odnosi na preliminarni postupak i Sud će proceniti da li je u ovom slučaju primenljiv član 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.

(i) *Primenljivost člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP-a u vezi sa odlukom o odbijanju mere bezbednosti*

35. Sud ponavlja da se član 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a takođe primenjuje na preliminarne postupke, uključujući mere bezbednosti, koje efektivno određuju građanska prava ili obaveze (vidi slučajeve suda, [KI195/20](#), podnosilac zahteva *Aigars Kesengfelds*, presuda od 29. marta 2021. godine, stavovi 73-77; [KI75/21](#), podnosioci zahteva „*Abrazen LLC*“, „*Energy Development Group Kosova LLC*“, „*Alsi & Co. Kosovë LLC*“ i „*Building Construction LLC*“, presuda od 19. januara 2022. godine, stavovi 53-56). Na osnovu sudske prakse ESLJP, da bi se član 6. EKLJP primenio u prethodnim postupcima, prvo, predmetno pravo mora biti „građansko“ kako u sudskom razmatranju tako i u postupcima u vezi sa merom bezbednosti; i drugo, ovaj postupak mora delotvorno utvrditi relevantno građansko pravo (vidi predmet ESLJP, *Micallef protiv Malte*, br. 17056/06, presuda od 15. oktobra 2009. godine, stavovi 83-86).
36. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva tražio od KAP/LO da mu nadoknadi 20 procenata ukupne vrednosti finansijske naknade za 18 radnika sa kojima je potpisao ugovore po nalogu u ime njihovog zastupanja. KAP/LO je odbila njegov zahtev uz obrazloženje da su radnici preminuli i da je shodno tome punomoćje koje su dala podnosiocu zahteva prestalo; i tražio je od podnosioca zahteva nova punomoćja koja su potpisali naslednici radnika.
37. Podnosilac zahteva je podneo tužbu SKVSK-u kojom je tražio da KAP/LO prenese finansijska sredstva prema ugovorima koje je sklopio sa radnicima i da se mera bezbednosti odredi do meritorne odluke, kako KAP/LO ne bi izvršio novčana sredstva naslednicima radnika.
38. Sud ocenjuje da je, prvo, predmet o kojem je reč građanske prirode, a koji se odnosi na zahtev za novčanu naknadu, i drugo, on bi mogao delotvorno utvrditi građanska prava podnosioca zahteva. Sud konstatuje da je u okolnostima konkretnog slučaja primenljiv član 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.

(ii) Ocena Suda u vezi sa navodima o neobrazloženosti sudske odluke i „jednakosti stranaka“

39. Podnosilac zahteva navodi da je osporenom odlukom Žalbenog veća o odbijanju mere bezbednosti povređeno njegovo pravo na redovan sudski postupak, u pogledu „neobrazloženosti sudske odluke“ i „jednakosti stranaka“.
40. U principu, garancije sadržane u članu 6. stavu 1. EKLJP-a takođe uključuju obavezu sudova da podnesu dovoljno obrazloženja za svoje odluke (vidi slučaj ESLJP-a, [H. protiv Belgije](#), br. [8950/80](#), presuda od 30. novembra 1987. godine, stav 53). Obrazložena sudska odluka pokazuje strankama da je njihov slučaj zaista razmotren. Uprkos činjenici da domaći sud ima određenu slobodu procene u pogledu izbora argumenata i donošenja odluke o prihvatljivosti dokaza, on je dužan da opravda svoje postupke obrazlaganjem svih svojih odluka (vidi slučajeve EKLJP-a: [Suominen protiv Finske](#), br. [37801/97](#), presuda od 24. jula 2003. godine, stav 36; kao i slučaj [Carmel Saliba protiv Malte](#), br. [24221/13](#), presuda od 24. aprila 2017. godine, stav 73).
41. Sud primećuje da je podnosilac zahteva zaključio veliki broj ugovora sa bivšim radnicima preduzeća „PMN SHARR“, da ih zastupa pred KAP-om u vezi sa zahtevima za novčanu nadoknadu za štetu koju su pretrpeli na radu, kao rezultat izloženosti kancerogenim materijalima. Prema ugovorima po nalogu potpisanim između podnosioca zahteva i radnika, u slučaju bilo kakve novčane naknade, 80 odsto od ukupnog iznosa pripada radnicima, a 20 odsto podnosiocu zahteva, zbog zastupanja.
42. Sud primećuje da je KAP odlučila u 400 slučajeva ovih radnika i da je odredila novčanu nadoknadu, nadoknadivši podnosiocu zahteva 20 procenata ukupne vrednosti za

- svakog radnika, prema ugovoru po nalogu i ovlašćenjima za zastupanje. Tako nešto nije sporno. Za 18 drugih radnika KAP je odredila novčanu nadoknadu, međutim podnosiocu zahteva nije prenela 20 odsto iznosa, kako je utvrđeno ugovorima po nalogu, uz obrazloženje da su ovi radnici preminuli i prema članu 95. LPP-a, njihova punomoćja su prestala. KAP je obavestila podnosioca zahteva da u skladu sa članom 175. ZPP-a, on mora da donese nova ovlašćenja od naslednika tih radnika, inače će finansijska sredstva biti preneti direktno naslednicima.
43. Podnosilac zahteva je podneo tužbeni zahtev SKVSK-u kojim je tražio da mu KAP nadoknadi 20 odsto ukupne vrednosti novčane naknade za 18 radnika sa kojima je zaključio ugovore po nalogu na ime njihovog zastupanja; i zatražio je određivanje mere obezbeđenja kako KAP ne bi prenela novčane naknade na račun naslednika preminulih radnika, dok se ne reši meritum tužbenog zahteva.
 44. SKVSK i Žalbeno veće su odlučili da odbiju zahtev za određivanje mere bezbednosti protiv obaveštenja KAP-a, uz obrazloženje da prema članu 95. ZPP, smrću fizičkog lica, prestaje i punomoćje koje je to lice dalo. SKVSK je naglasila da je 18 radnika preminulo i da je shodno tome njihovo punomoćje dato podnosiocu zahteva, prestalo. Štaviše, spor je bio između podnosioca zahteva i naslednika radnika, a KAP nije bila strana. Podnosilac zahteva je mogao da svoje zahteve za neispunjenje obaveza iz ugovora o nalogu usmeri na naslednike preminulih radnika, a ne na KAP. Žalbeno veće je takođe podržalo obrazloženje SKVSK-a i ocenilo da podnosilac nije dokazao veliku verovatnoću prava koje navodi, niti da može nastati nenadoknativa finansijska šteta ukoliko se ne izrekne mera bezbednosti.
 45. Sud ističe da su SKVSK i Žalbeno veće dali dovoljno obrazloženja u vezi sa odbijanjem mere bezbednosti. Sud ne može da zameni njihove ocene u vezi sa činjenicom da li su ispunjeni zakonski kriterijumi za određivanje ove mere. Takođe, redovni sudovi nisu doneli odluku u vezi sa meritumom tužbenog zahteva, da li je tužilac imao pravo na novčanu naknadu utvrđenu ugovorima o nalogu.
 46. Sud nalazi da navodi podnosioca o neobrazloženosti sudske odluke spadaju u „nepotkrepljene ili neobrazložene“ navode, i sledstveno proglašavaju se očigledno neosnovanim.
 47. Podnosilac zahteva takođe navodi da je došlo do povrede principa jednakosti stranaka, jer redovni sudovi nisu uzeli u obzir dokaze koje je on podneo, već su se oslanjali samo na dokaze suprotne strane; i da nije prihvatio odgovore tužene strane.
 48. S tim u vezi, Sud primećuje da je KAP obaveštena o tužbenom zahtevu podnosioca zahteva i da je podnela svoje odgovore i prigovore. Obe strane uključene u ovaj sudski proces su imale priliku da se suoče sa tvrdnjama jedne druge i iznesu svoje pravne argumente.
 49. Podnosilac zahteva navodi da je odluku SKVSK-a doneo sudija pojedinac, suprotno zakonskim odredbama koje propisuju da: „Specijalno veće od troje (3) sudija će razmatrati i rešavati u prvom stepenu zahtevne vezane za proces privatizacije i imovinske zahtevne“. Sud primećuje da je prvostepenu odluku doneo sudija pojedinac i da se Žalbeno veće uopšte nije bavilo ovim navodom podnosioca zahteva u vezi sa sastavom. Sud primećuje da Zakon br. 06/L-086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, u članu 74., propisuje da se razmatranje odluka Likvidacionog odbora, na prvom stepenu, vođenje predmeta ili postupka u vezi sa žalbama, dodeljuje sudiji pojedincu.

50. Sud konstatuje da navodi podnosioca zahteva u vezi sa povredom principa „jednakosti stranaka“ spadaju u „nepotkrijepljene ili neosnovane“ navode i sledstveno proglašavaju se očigledno neosnovanim.

(2) Navodi o povredi člana 46. Ustava, u vezi sa članom 1. Protokola broj 1. EKLJP-a

51. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu odlukama redovnih sudova o odbijanju mere obezbeđenja povređena svojinska prava time što mu nije priznata finansijska naknada utvrđena po ugovorima o nalogu koji je potpisao sa gore navedenih 18 radnika.
52. Sud podseća da „*imovina*“ u smislu člana 1. Protokola br. 1. EKLJP uključuje postojeću imovinu ili aktive, uključujući potraživanja u vezi sa kojima lice ima barem „*legitimno očekivanje*“ da će ih ostvariti (vidi predmet Suda, KI94/18, podnosilac Miodrag Šešlija, rešenje o neprihvatljivosti od 10. aprila 2019. godine, paragraf 49; predmet ESLJP, *Presson Compania Naviera A.A. i drugi protiv Belgije*, br. 17849/91, presuda od 20. novembra 1995. godine, paragraf 31).
53. U ovom slučaju, podnosilac zahteva je podneo tužbeni zahtev PKVS i tražio da mu KAP nadoknadi iznos od 20 odsto novčane naknade utvrđene za 18 preminulih radnika, prema ugovoru o zastupanju koji je sklopio sa njima; i zatražio uvođenje mere bezbednosti protiv obaveštenja KAP-a, da blokira raspodelu novčanih sredstava na računu naslednika preminulih radnika do odlučivanja o meritumu tužbenog zahteva.
54. Sud ističe da PKVS i Žalbeno veće nisu odlučivali da li podnosilac ima pravo na 20 odsto od ukupnog iznosa novčane naknade za preminule radnike, već su samo odlučili o zahtevu za uvođenje mere bezbednosti.
55. U vezi sa navodima podnosioca zahteva za isplatu 20 odsto od ukupnog iznosa obeštećenja u predmetima 16 naslednika radnika, Sud ocenjuje da je stvar o kojoj je reč u postupku odlučivanja merituma i tada će se utvrditi da li će biti priznato i pravo svojine nad tom imovinom podnosiocu zahteva ili ne.
56. Sud konstatuje da navodi podnosioca u vezi sa povredom prava svojine spadaju u „*nepotkrepljene ili neopravdane*“ navode, i prema tome proglašavaju se kao očigledno neosnovani.

(3) U vezi sa ostalim navodima

57. Podnosilac zahteva takođe navodi da su osporenim rešenjem povređeni članovi 21., 54. i 102. Ustava. Sud je konstantno isticao da samo pozivanje i pominjanje članova Ustava i EKLJP-a nije dovoljno da se izgradi argumentovan navod o ustavnoj povredi. Kada se navode povrede prava zagarantovanih Ustavom i EKLJP-om, podnosioci zahteva moraju obezbediti obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi, u ovom kontekstu, slučajeve Suda: [KI175/20](#), sa podnosiocem zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti, od 22.04.2021. godine, stav 81, [KI166/20](#), podnosilac zahteva *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti, od 17. decembra 2020. godine, stav 52, [KI04/21](#), sa podnositeljkom zahteva *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 11. maja 2020. godine; stavovi 38-39).
58. Sud konstatuje da navodi podnosioca zahteva u vezi sa povredom članova 21., 54. i 102. Ustava spadaju u „*nepotkrepljene ili neosnovane*“ navode, i prema tome isti se proglašavaju očigledno neosnovanim.

(4) Zahtev za privremenu meru

59. Podnosilac zahteva je tražio od Suda uspostavljanje privremene mere protiv odluke Žalbenog veća.
60. Sud ponavlja da u slučajevima kada se zahtev proglašeni neprihvatljivim, zahtev za privremenu meru mora biti odbijen (vidi slučajeve Suda, [KI19/19](#) i [KI20/19](#), podnosioci zahteva *Muhamed Thaqi i Egzon Keka*, rešenje o neprihvatljivosti od 26. avgusta 2019. godine, stavovi 53-55; [KI120/22](#), podnosilac zahteva *Gëzim Shtufi*, rešenje o neprihvatljivosti od 30. avgusta 2023. godine, 115-117).
61. U konkretnom slučaju, zahtev podnosioca zahteva je proglašen neprihvatljivim i shodno tome zahtev za privremenu meru mora biti odbijen, u skladu sa stavom 1. člana 27. (Privremene mere) Zakona i tačkom (a) i tačkom (b) stava (2) pravila 45. (Odlučivanje po zahtevu za uvođenje privremene mere) Poslovnika o radu.

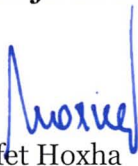
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je u skladu sa stavovima 1 i 7 člana 113. Ustava, članovima 20. i 47.1 Zakona i pravilom 59 (a) Poslovnika o radu, dana 4. septembra 2024. godine, jednoglasno,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenu meru;
- III. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama i u skladu sa stavom 4 člana 20. Zakona da ga objavi u Službenom listu;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 5., člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani